TIDLÖSAN

HEMBYGDSTIDNINGEN FÖR HUSBY-ÄRLINGHUNDRA, ODENSALA OCH MÄRSTA

Möt upp på Hembygdens Dag den 22 augusti!

Nr 3. Augusti 2010. Årgång 17

OMSLAGSBILDEN:

Självbindaren hörde till tidens högteknologiska jordbruksredskap. Den sparade mycket arbete och snabbade upp skördearbetet. I bästa fall innebar det att skörden kunde ske under bättre väderförhållande. Man kanske kunde vänta och se eller klara av arbetet före ett annalkande moln. Här poserar Harald, Karin och Esaias Rosen stolta på en självbindare på Rolsta ägor. Hästarna tycks för tillfället ha fått ledigt. Det skulle kunna tyda på att bilden togs just före eller efter kaffepausen denna soliga dag, den 9 augusti 1920.

TIDLÖSAN

UTGES AV:
Husby-Ärlinghundra Märsta Hembygdsförening
195 91 Märsta
Plusgiro: 36 15 92-9

UTKOMMER: 4 gånger per år.
TRYCK: PP-Tryck, Märsta

REDAKTION:
Giselher Naglitsch, ansvarig utgivare
Tel. 08-591 155 14
E-post: tidlosan@hembygdmarsta.se

Manus mottages med tacksamhet. Vi förbehåller oss rätten att i samarbete med författaren redigera det insända materialet.

INNEHÅLL Sid

Nu är redaktören i svampskogen	3
Rolsta gård	4
Arlanda, 1960-tal utställningstema på Hembygdens Dag	10
Tornsvalor i Husby skola	12
Lite militär posthistoria	16
Kvarteret Lilla Sockerpullan	17
Snart är det jul - bokerbjudanden	16
Hänt	18
Händer: Hembygdens Dag	19

BLI MEDLEM I VÅR FÖRENING

Medlemskapet berättigar till deltagande i alla evenemang, även de som inte är öppna för allmänheten, och du får Tidlösan i din brevlåda fyra gånger om året. Avgiften är 120 kronor om året och gäller för hela familjen.
Enklaste sättet att bli medlem är att sätta in avgiften på vårt Plusgiro med angivande av *namn och adress*. Skriv gärna *Ny medlem* som referens.

För mera information gå till föreningens hemsida: **www.hembygdmarsta.se**

NU ÄR REDAKTÖREN I SVAMPSKOGEN!

När detta läses hoppas jag att vi har en fin sensommar – med lagom mycket regn och värme, så att skogarna fylls med svamp. När jag ändå får önska – dagarna får gärna vara soliga och regnet får falla på nätterna, mjukt och stilla så att salladen, gurkorna och bönorna i torpets täppa trivs. En god bok i hängmattan är inte heller att förakta – när inte tiden går åt till att skriva för andra.

Som redaktör för Tidlösan önskar jag mig alltid nytt material. Emellanåt lyckas jag få några nyskrivna rader från läsekretsen. Kom loss jag behöver mera!

När det nyskrivna tryter tvingas jag ibland att bläddra i gamla tidningsklipp. Fick en pärm med klipp härförleden.

Där fanns ett reportage från svampskogen för sjuttio år sedan. Skomakare J. Sigurd Lagerholm visar stolt upp en jätteröksvamp som han fru hittade under en rishög i Märsta. Mina norrländska vänner skulle ha sagt:

Visst var han en tusan till duktig karl, ’an Sigurd, som hade ett fruntimmer som kunde hitta så stora svampar!

Giselher

ROLSTA GÅRD

Rolsta är den enda av de gamla gårdarna i tätorten Märsta som inte har fått ge namn åt en gata, kvarter eller stadsdel. Gården fanns inte med i den tidiga planeringen för samhällsutbyggnaden i Märsta. Rolsta sågs som en lämplig övergång mot landsbygden och Odensala. Så blev det också, fastän en del villabebyggelse har kommit till och karaktären av gårdsbebyggelse har trängts undan.

Ändå blev det för ett tiotal år sedan aktuellt att diskutera rivning av manbyggnaden och att lägga ut gårdstomten för villabebyggelse. Skälen var att det började bli svårt att hitta lämplig mark inom tätorten. För att kunna gå vidare med dessa planer krävdes en arkeologisk utredning. Det hängde i luften att platsen hade mer att berätta än det som sågs ovan jord. Redan innan man kom så långt drog insändarstormen igång i SBMT. Mangårdsbyggnaden borde bevaras och användas för kulturella ändamål. Vi vet hur det gick. Byggnaden är kvar, men den har genomgått omfattande renovering och ombyggnad. Den minner inte längre om det jordbruk som var dess ursprung. Delar av tomten ut mot Aspvägen, den som blev tillräckligt undersökt och ”frikänd” av arkeologerna, har bebyggts.

Sommaren 2003 utförde Sigtuna Museum en arkeologisk utredning på Rolsta. Grävningarna har bekräftat att en medeltida gård legat på platsen. Dessa slutsatser kommer man till genom analys av kulturlager och framkomna konstruktioner. Man fann även spår från sen järnålder och eventuellt ännu längre tillbaka. Delar av Rolsta omfattas sedan tidigare av särskilt kulturminnesskydd. Det gäller främst järnåldersgravfälten och stensträngarna väster om gården. Dessa lämningar och fynd i provschakten 2003 bekräftar att här fanns boplatser redan under yngre järnålder.

Arkeologen Anders Wikström, nu t.f. chef för Sigtuna Museum, fällde följande kommentar efter utgrävningen:

”Det ser ut som att det har funnits en väldigt lång kontinuitet på platsen. Fynden kan spänna över så mycket som 1 500 år. På sitt sätt bekräftar grävningarna ”det vi alltid vetat”, nämligen att trakterna kring Märsta och Odensala har mycket gamla anor. Spår av detta hittar vi i markerna i form av fornlämningar som gravar, stensträngar och runstenar. Många av de gamla gårdarna hade sådant läge, att man med lite fantasi lätt kan föreställa sig hur det såg ut där, när vattnet glittrade strax nedanför gårdsplanen.

Nya analysmetoder gör det nu möjligt att läsa av sådant som förbigicks när de flesta gårdarna i Märsta bebyggdes under 1960- och 1970-talen. Grävningarna på Rolsta kan därför kasta en del ljus över samtida, men nu utplånade gårdar.

(Kursiverat av red.)

Nu återstår att se, om kostnaderna för fortsatta grävningar kan motiveras av värdet på de bostäder som där är tänkta att byggas.”

UTGRÄVNINGARNA DOKUMENTERADE 12 kulturlager, 17 konstruktioner av eldhärdar, ett grophus och en kokgrop samt 54 stolphål efter långhus, från vikingatid eller tidig medeltid. Keramik och lergods från järnålder fanns bland fynden. Grophuset innehöll hantverksavfall från yngre järnålder, bland annat ett par brynen. Östersjökeramik från tidig medeltid, porslin av sentida karaktär och mynt från 1761 hittades.

Reportageteckning "från kriget". 1926 genomfördes en stor arméövning där Kung Gustaf V hade sitt högkvarter förlagt till Rolsta gård. En stor händelse i bygden.

I MODERN TID har Rolsta varit en arrendegård med mangårdsbyggnad från 1914, ekonomibyggnader och ett sentida uppfört torp, totalt fem byggnader. En äldre mangårdsbyggnad förstördes i en brand 1913.

TIDIGARE bestod Rolsta by av två mantal/gårdar, dels en skattegård (”den moderna”) öster om gamla vägen till Odensala, dels en frälsegård, Västergården, under Steninge säteri.

Inga och Esaias Rosén, poserar för fotografen mitt under sådden. I bakgrunden Rolsta gård. Tidigt 1900-tal

SVENSKAGODS OCH GÅRDAR 1938: Areal: 68,5 har, därav 56 åker och 12,5 skog (barrskog) och hagmark. Mannbyggnaden uppförd 1914, den gamla nedbrunnen 1913. Ladugård, stall och magasin 1884, nya tak 1919. 3 hästar, 30 kor, 15 svin, 50 höns. Till gårdens drift finnes traktor. Å ägorna märkes en del fornminnen. Gården inköpt 1938 av nuvarande ägare grosshandlare H. Lindberg, Uppsala. **I SVERIGES BEBYGGELSE, 1952,** läser vi att nya ägare trädde till 1941, lantbrukare Ragnar o Gerda Axelsson. Huset restaurerades 1948. Det har 2 lägenheter om 6 rum, 2 kök och 2 hallar.

BANVAKTSTUGAN

Rolsta banvaktstuga, en solig vinterdag någon gång i mitten av 1950-talet. Bilden är tagen från Fjällstasidan. (I bakgrunden skymtar ladan på Rolsta gård.) Här bodde banvaktaren med sin familj. Banvaktaren skulle bl.a. se till att bommarna fälldes för passerande tåg. Inför annalkande tåg kom en ringsignal från närmaste station. Bommarna fälldes manuellt och vevades åter upp när tåget passerat.

Mellan Märsta station och Odensala fanns tre banvaktstugor: Nr 177 Rolsta, Nr 178 Tollsta och Nr 179 Odensala. Nr 179, som kallades Smällen, låg egentligen norr om anhaltstationen i Odensala, på väg norrut mot Knivsta. Många tåg passerade Odensala. En del gjorde anhalt bara på begäran.

VÄDERKVARNEN

Vid Rolsta fanns en väderkvarn. Den stod på en höjd nära järnvägen mellan Märsta och Odensala. Vingarna var borta redan under 1930-talet och kvarnen drevs därefter med elektricitet. Enligt muntlig tradition skall kvarnen en gång i tiden ha stått i Stockholm, vid Karlbergs Alle, nuvarande Karlbergsvägen. Andra källor säger Tegnerlunden. År 1880 köptes kvarnen av Johannes Andersson för att monteras ner och återuppföras vid Rolsta, där vindarna svepte fram över slätten. Kvarnen var ett populärt lektillhåll för mig och mina kamrater i början av 1950-talet. Då hade uppenbarligen driften legat nere under lång tid. Drygt tiotalet år senare förstördes Rolsta kvarn i en häftig eldsvåda.

Ovan: Den 27 augusti 1925, Rut Söderström, Bengt, Karin och Esaias Rosén, vid Rolsta kvarn, som ännu har sina vingar i behåll.

Nedan: Samma sällskap utökat med Dagmar Stark, vid Kvarnstugan i Rolsta.

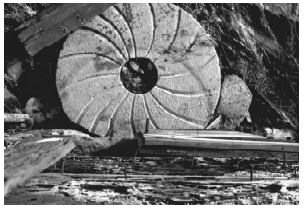

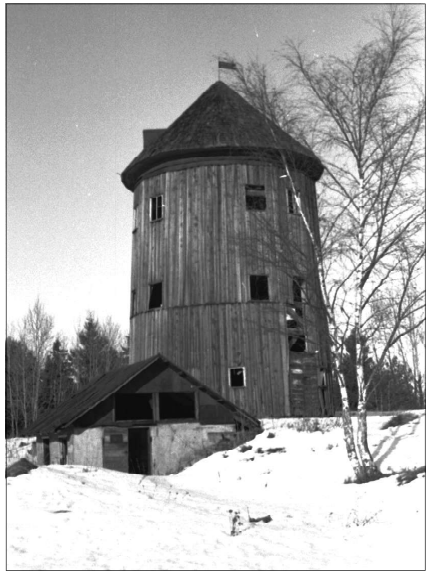

Åke Wallin fotograferade kvarnen en kort tid före branden. En grund och en gammal källare öster om gården visar var holländaren stått.

ROLSTA TORP

På nuvarande Märsta industriområde fanns ett tiotal torp. De låg alla under olika huvudgårdar nere i den blivande tätorten Märsta, som vi har skrivit om här i Tidlösan. Under Rolsta låg Rolstatorp. Torpet friköptes 1915 av Carl Fridolf Carlsson med soldatnamnet Rask. Torpet var på 7-8 tunnland öppen jord. Här fanns plats för häst och två kor. Carlsson livnärde sig och sin stora familj på torpet, men var långa tider borta och arbetade på bygge. Då fick äldste sonen Johan Herbert sköta djuren. En längre intervju med Johan finns i Tidlösan nummer 4, 1996.

ARLANDA

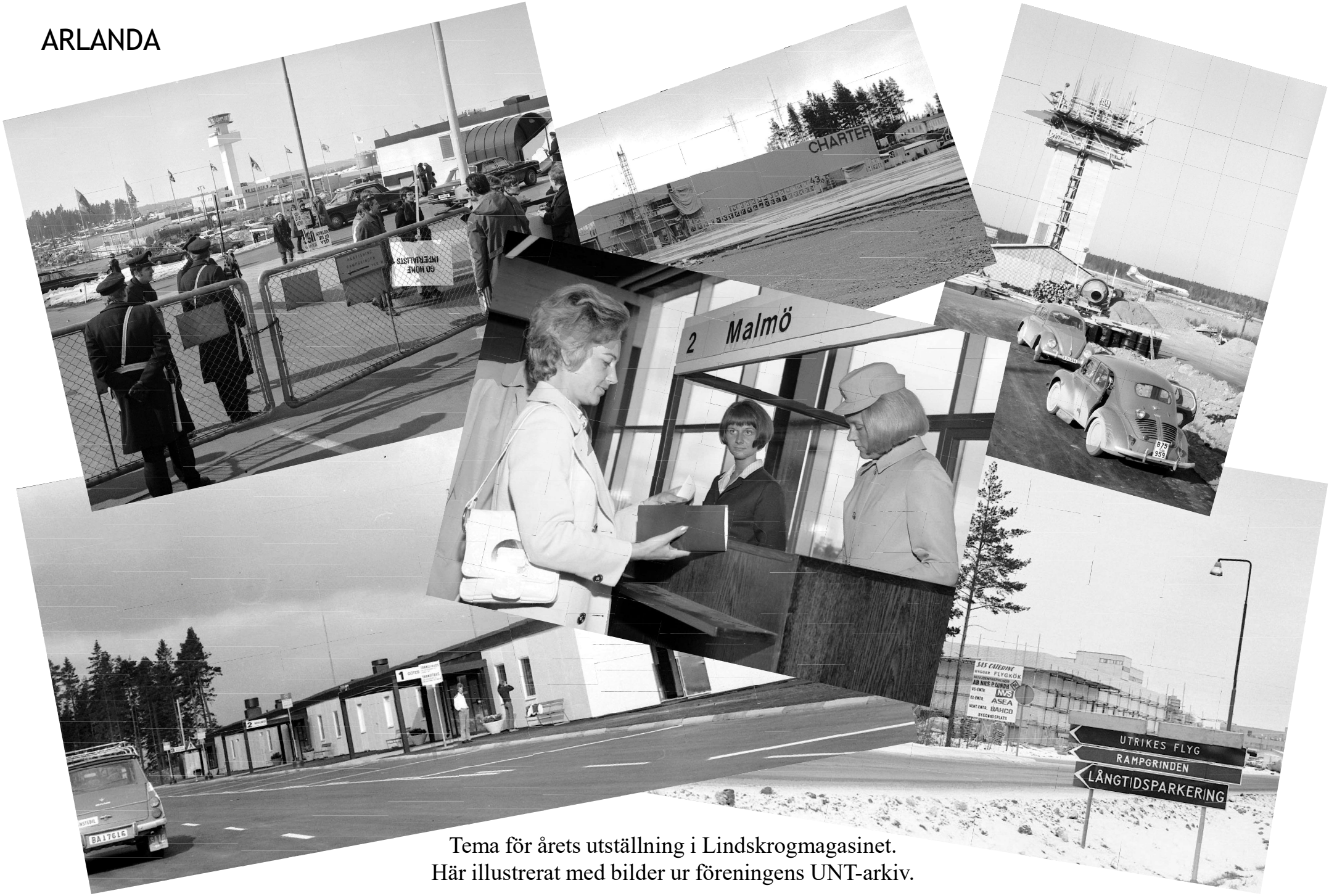

Tema för årets utställning i Lindskrogmagasinet.
Här illustrerat med bilder ur föreningens UNT-arkiv.

TORNSVALOR I HUSBY SKOLA

Det kom ett e-postbrev från en samlarkollega/filatelist. Han ville veta om det hade funnits någon luftbevakningsanläggning i Husby by under krigs- och beredskapsåren i början av 1940-talet. Han hade hittat ett par brev där innehållet handlade om luftbevakningsuppgifter. Avsändaren var Krigsfrivillige 07667 Schotte, Husby folkskola, Märsta. Det lät ju intressant och var lätt att bekräfta med citat ur boken Husby skola 1697-1997, av Giselher Naglitsch som huvudförfattare.

Under beredskapsåren 1940-1945 rekvirerades skolan av försvaret för att användas som luftbevakningstorn. Med sitt höga läge, mitt i det öppna landskapet, erbjöd skolan bra och vid utsikt. För att kunna se ännu längre byggde man upp ett torn på skolans tak. Tornet byggdes i två våningar. Uppgången dit anordnades genom den befintliga takluckan. Skolans verksamhet pågick i vanlig ordning, förutom att skolan försågs med mörkläggningsanordningar. Tornet bemannades tidvis, när oron steg, av militär och personal från frivilligorganisationerna. Det lär för det mesta ha varit kvinnlig luftbevakningspersonal, som kom ut från Stockholm. När bygdens unga kavaljerer blev för närgångna med sina uppvaktningar lär flickorna ha ”skjutit skarpt så det dammade i backen”. Men det är inte styrkt i någon dokumentation. Det finns för övrigt inga noteringar om verksamheten i skolstyrelsens protokoll från

den tiden. En militär hemlighet eller bara en skröna? frågas det i boken. Skolan betraktades som försvarsanläggning och fick inte fotograferas. Vi har ändå lyckats hitta en liten amatörbild där man kan se hur tornet såg ut. För att kunna återge den här i Tidlösan har vi tvingats att förstärka tornets konturer en aning.

Jag fick köpa breven. Tack vare det har jag nu gjort precis som spioner skulle ha kunnat göra under krigsåren - jag har kartlagt en del av vad som försiggick i och kring Husby skola.

De två korta breven innehåller allt som behövs för att en roman eller ett filmmanus: kärlek och nojs samt lite svartsjuka, planering av hemliga möten bakom föräldrarnas rygg, lite skvaller, lite svek och baktalande, ont om pengar, något lyxigt att äta, slutligen en portion skräck.

Breven är skrivna av en ung kvinna till vännen, en ung rekryt ”någonstans i Sverige”. Det är snart 70 år sedan. Vi vet inte hur det gick för det unga paret. I vart fall för adressaten har breven varit betydelsefulla – annars skulle de inte ha överlevt. Om brevskrivaren lever, är hon i nittioårsåldern. Vi ber om ursäkt om vi skulle komma med oönskade avslöjanden i vår ambition att spegla en del av livet under en orolig tid.

FÖRSTA BREVET

Poststämplat: Märsta 16/7 1942
Adress: Pansarrekryt 115 Johansson, 1 plut 5 dpvkomp, I – 10, Strängnäs
Avsändare: Krigsfrivillige 07667 Schotte, Husby folkskola, Märsta

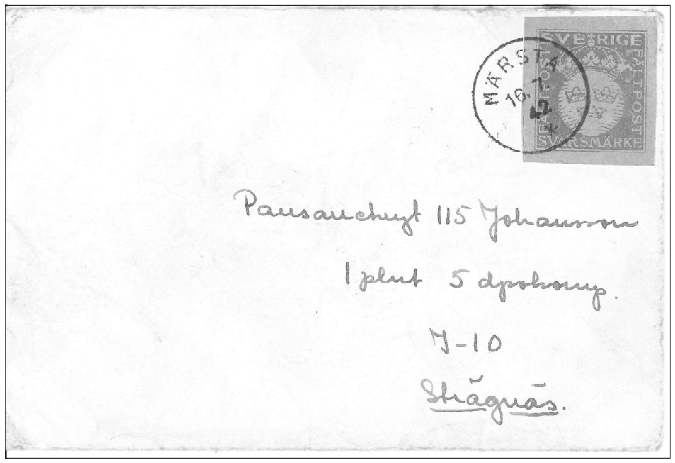

Husby den 15/7 -42
Hej min pustlösa Arvid!

Tack snälla Du för brevet. Du kan inte ana vad jag blev förvånad när jag fick det. Jag var den enda som fick brev, så tjejerna var så arga på mig, för att jag gick och retade dem. Dagarna har varit lugna. Casselli och jag är osams lite då och då, men det är ju inget att fästa sig vid. I går gick jag ut på kyrkbacken kl ½ 10 och lade mig, så somnade jag och sov till frukost ½ 1. Det var jättehärligt skall du tro. Då låg jag mitt i solen, så jag brände upp mig alldeles i ansiktet, så det svider så ruskigt. På kvällen var Casselli och jag ute och hämtade hennes cykel. Då passade vi på att gå och fika och käka bullar. Vi hade ju inte fått vetebröd sen vi hit kom. Så det var

jättehärligt. Sedan på kvällen gick jag och lade mig kl 19.00, för jag hade pass kl 22.00 – 24.00. I dag hade jag pass mellan 13.00 – 16.00. Sedan följde jag Casselli till tåget. Hon har åkt hem i dag så nu får jag ledigt på söndag. Det skall bli skönt. Detta är mitt tredje brev i kväll. Jag har skrivit till 2 stycken mostrar, för att dom skall skicka lite gott till mig, som dom lovat mig. Två stycken har permis en stund i kväll, så nu håller dom på att måla sig och står i som fasen. Så när dom går ut blir jag alldeles ensam, för de är de hyggligaste tjejerna. Nej, nu är det bäst att jag går och lägger mig, så att jag inte somnar i natt när jag har pass. Hoppas att Du får permis på lördag och söndag.

Apropå det där om Kalle, så skall Du inte inbilla Dig en massa fula saker om mig, som är så liten och snäll. Nej älskling nu kan jag inte skriva längre, jag är på ett ruskigt humör. Jag skulle kunna sätta mig och stortjuta. – Ingen förändring –. Mängder av pussar och kramar

Din längtande
Anna

Skriv riktigt snart till mig är (Du)
snäll älskling

ANDRA BREVET

Poststämplat: Märsta 12/8 1942
Samma adress och samma avsändare som det första brevet.

Husby den 12/8 -42
Älskade "Snoogie"!

Ja nu sitter jag i det kära tornet. Det är tyvärr inte många gånger kvar. Skulle på sätt och vis vilja stanna kvar ännu en tid. Bo hos Casselli kommer antagligen att bli hopplöst. Och det värsta är att hon ljugit för sin mamma och sagt att mina föräldrar är bortresta, så hennes morsa har sagt att jag skall betala för mig och jag har inte en aning om vad jag skall få pengar ifrån. Men Casselli har sagt att jag skall få betala det sedan, men vad fan skall hennes föräldrar tro. Jag kommer antagligen bara att bo där en vecka. Men då blir väl MC så ruskigt arg på mig.

I måndags var det stor sorg här. Fyra stycken flickor for härifrån, de bussigaste, och så kom det fyra nya. Dom verkar lite lattjo. Jag går pass med en av dem. Hon är den bussigaste. Hon heter Lillan Witz och är 22 år samt gift och ligger i skilsmässa. MC är nämligen kocka, så vi kan inte gå tillsammans längre. Så nu är hon förbannad på mig för att jag och Lillan har så kul.

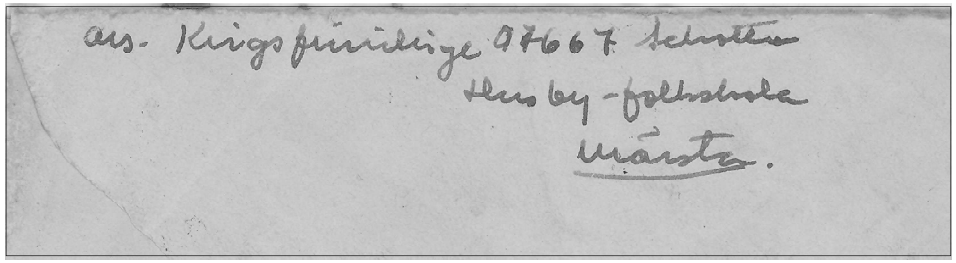

I kväll skall MC och jag ha permis och då åka till Rosersberg och dansa. Men det ser ut att bli regn, så vi får väl se hur vi gör. Och i morgon kväll skall vi antagligen ut och ta kräftor så vi får något gott på lördag. Skall vi inte ta dom själva så skall vi försöka få köpa ett par tjog. Dom är så ruskigt billiga här, kostar bara 2 á 3 kr tjoget, och det är ju som hittat.

Om Du visste vad jag är spänd på lördagen. Vi skall åka härifrån 10.45 och då far MC direkt hem och jag skall upp på kompaniet och lämna ..?.. och hämta kort. Vi har ruskigt bestyr med att räkna ut vad vi skall ha för mat, men får hoppas att det blir till belåtenhet. Bengt skall säga till sina föräldrar att han går vakt på lördag, men att han kommer hem på söndag, så han går antagligen från oss vid 11-tiden, men kanske kommer upp en stund på eftermiddagen. Det är ju vackert så. Jag hoppas verkligen att vi får kul, sista lördagen vi träffas på en längre tid.

Morsan har fått för sig att hon skall komma hit och hälsa på mig. Så jag har sagt åt henne komma i morgon. Men hon vill vänta till nästa vecka, men då har jag så mycket att göra, så då har jag inte tid att ta emot besök, har jag sagt. Så nu får jag bara hoppas på att hon kommer i morgon.

Hur har Du det nu, när Du kommit tillbaks till den stora staden Strängnäs? Du trivs väl alldeles utmärkt nu när Du har Din goda vän Gustav där. Ni är väl ute och roar er varje kväll. Men roa Dig inte för mycket så Du inte har någon pust på lördag. Du kanske inte behöver någon förresten. Man vet ju inte hur det går, men hoppas det går vägen.

Nej nu börjar det regna och åska så jag är så rädd så jag skakar.

Mängder av kramar och pussar.
(om Du visste vad jag längtar efter Dig)
Din Trulsa

SLUTSATSER OM FÖRSVARSANLÄGGNINGEN HUSBY SKOLA

Det är unga flickor som gör frivilliga försvarsinsatser. Deras arbetsjargong låter som vid övrig militär vakttjänst. Bemanningen i Husby är minst 8 personer. Annars kan man inte hemförlova och kalla in så många som fyra nya personer samtidigt. Det är alltid två spanare i tornet. När ny personal kommer, går en ny med en erfaren spanare på pass. Vaktschemat bygger på två timmars pass nattetid och tre timmar dagtid. Flickorna får själva svara för sin matlagning, kanske de turas om att vara kocka. Var de bor och vem som är chef får vi inte veta.

På fritiden besöker man caféet i Märsta och äter vitt bröd, som inte ingår i kronans förplägnad. När det passar med permission cyklar man till Krogsta hage för att dansa och roa sig. (Krogsta hage var en festplats. Den låg på höger hand efter vägen till Rosersberg, några hundra meter efter Arlanda Golf.)

Det omtalat fina kräftfisket i Märstaån är fortfarande ofördärvat. Tillfälliga besökare kan få delta i fisket. Kräftorna är "ruskigt billiga", de kan köpas för bara 2 á 3 kr tjoget.

LITE MILITÄR POSTHISTORIA

Under beredskapsåren, dvs. 1939-1945, fick de inkallade två s k militärbrev per varje lönetermin om tio dagar. Det var kuvert avsedda för korrespondens med hemmafronten – familj och vänner. Breven fick sändas portofritt inom Sverige.

Under förslutningsfliken fans ett svarsmärke som kunde användas för portofria brev. De var bara giltiga inom Sverige för svarsbrev till militär personal. Vår brevskrivare har använt dessa märken som frankering på sina brev till vännen vid I-10 i Strängnäs.

Avsändaren, som visar att det fanns krigsfrivilliga förlagda vid en skola, kan nog anses på gränsen till avslöjandet av krigshemlighet. Det kan man inte säga om adressen till ett regimente. Under tider då den unge mannen var på manöver eller andra krigsplaceringar skulle posten adresseras till fältpostnummer. Om han då skrev brev fick han inte skriva avsändare som visade var han och hans förband för tillfället befanns sig. De avgående breven kunde då stämplas av fältpostkontoret. Om brevet under liknande förhållanden lades på en vanlig brevlåda skulle det ordinarie postkontoret använda en hemlig stämpel, som inte avslöjade ortsnamnet.

I stället för ortsnamn hade "de hemliga" beteckningen POSTANSTALTEN och en sifferkod. Långt senare har dessa koder kunnat dechiffreras, tackvare eller på grund av misstag begångna av postfunktionärer.

Jag har t ex i min samling ett vykort från Rosersberg, där avsändaren, en hög militär, tydligt har skrivit Rosersberg den … och berättar om vad han gör på skjutskolan. Postanstaltenstämpeln är slagen av misstag.

Inte förrän den 29 januari 1943 fick Märsta en sådan hemlig stämpel. Den hade beteckningen Postanstalten 1565 Ö och är känd i användning under 1944.

KVARTERET LILLA SOCKERPULLAN

För ett par år sedan kom ett brev med denna bild. Vår medlem BilleBild (Birger Person) rensade inför sin flyttning till Småland. Är inte detta en tidstypisk bild, skriver Bille. Solen skiner. Livet leker. Världen är full av optimism. Bruttonationalprodukten stiger varje år med minst 3%. Det är bostadbrist. Men makthavarna ser till att det byggs hyresbostäder som även ungdommar har råd att flytta in i. Man gifter sig när man blir med lägenhet.

För dagen är SSU Märsta på tältkonferens. De sitter med sin vapensköld framför tältet och, som det ser ut, vill även gänget från Sigtuna bli förevigade med sin skylt: Kvarteret L:a Sockerpullan, Sigtuna.
Vad vi inte vet: kan det vara sent 1950-tal eller tidigt 1960-tal? Var restes detta läger? Vika är personerna? Vad blev resultatet av konferensen? Tidlösan väntar på en rapport från de som var med.

Hembygden

Vart år jag icke får tillfälle att besöka min hembygd anser jag i viss mån misslyckat och förspillt …
Ur Smålandsoriginal av Albert Engström

HÄNT

NYA MEDLEMMAR

Märtha och Arne Andersson, Ruth Kjell, Lars Åström, Karin Gustafson, Anita och Seth Karlsson, Märsta, Åke Wahlberg, Sigtuna samt Sven Larsson, Uppsala, hälsas välkomna som nya medlemmar.

SAMLARMÄSSA I VIKINGAHALLEN

Hembygdsföreningen visade upp sig på Sigtunaortens samlarmässa i Vikingahallden den 17-18 april. Vi berättade om vår verksamhet sålde någon bok och delade ut frinummer av Tidlösan. Efter de samtal som fördes hoppas vi att det resulterar i en eller annan ny medlem till föreningen.

Mailis Lilja, Ulf Berndtson och Bo Klang

ANN PETTERSSON

hembygdskonsulent på Stockholms läns Hembygdsförbund, blev intresserad av vår artikel om Stadsdelsföreningen Valsta-Steninge. Hon ville veta mera. Så vi bjöd in Ann och Margareta Karlsson till Husby skola i början av maj för en stunds erfarenhetsutbyte. Med var också Mailis Lilja, Bo Klang och Giselher Naglitsch.

TAKTEGEL FRÅN STENINGE

Det är känt att Steninge tillverkade och levererade taktegel till Stockholm under senare delen av 1800-talet.

När Gunilla och Giselher Naglitsch, gav en föreläsning om Steningekeramiken på Märsta bibliotek i april. Anmälde en av åhörarna, Yngve Carlsson från Ölsta gård, att han hade ett parti enkupigt taktegel som han tror är tillverkat på Steninge.

Ölsta låg ända till 1928 under Steninge. Hanna Lindmark, ägare till Steninge 1922-1932, sålde 1928 gården till Yngves far Ernst Carlsson.

Manngårdsbyggnaden blev om- och tillbyggd under 1880-talet. Detta sammanfaller med tiden för produktion av taktegel på Steninge. Det aktuella teglet togs ned i samband med en renovering 1955. Taket föreföll då ha varit orört sedan 1800-talet, enligt Yngves minnesbild. Vi hämtade några pannor i maj 2010 för att inlemma dem i vår samling av Steningekeramik.

Pannorna är av den gamla enkupiga sorten. De är handslagna och saknar märkning. Måtten är: bredd 265 mm, höjd 405 mm. *Giselher*

Margareta Karlsson och Ann Pettersson

HEMBYGDENS DAG

i Husby gamla skola och på Täppavallen

Söndagen den 22 augusti kl. 11.00 – 15.00

Årets tema: Arlanda

Ur programmet:
Dagen inleds med friluftsgudstjänst.
Hantverk, lanthandel, loppis
Kulturstig, lotterier, öppet museum
Servering med hembakat, korv, våfflor
Fiskdamm och ponnyridning för barnen

Musik & Kultur:
Dragspelaren Nils Fläcke och Märsta Dragspelsgille

Utställningar:
I magasinet och det gamla dasset från Märsta station,
om Arlanda 1960-talet och framåt

Foto: Hans Kündig, 2008

VÄLKOMNA!

UPPLANDS FORDONSHISTORIKER PÅ VETERANBILRALLY

Upplandsrundan, den 13 juni, hade start och mål i Knivsta, med kontroll vid hembygdsgården Husby skola mellan kl. 11–13. Hos oss var det station nummer 5 med lunchuppehåll i 30 minuter. Av 67 anmälda ekipage startade 63.

Den äldsta bilen, se bilden nedan, var från 1920 och den yngsta från slutet av 1970-talet. Här fanns även 3 MC/vespa. Dagen bjöd på fint väder, men det var dålig uppslutning av lokalbefolkningen, bara något trettiotal besökande publik.

De flesta rallydeltagarna tyckte vår station var hur häftig som helst och härlig miljö. För oss som var där och representerade hembygdsföreningen var det en upplevelse och vi var rörande överens med deras funktionärer att rallyt är välkomna åter.

Text och foto: Bo Klang